

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/240/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202733
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3818202733.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Ivety Sopkovej a Mgr. Stanislavy Miklánkovej v právnej veci žalobcu P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., A. XXX/XX, proti žalovanému K. O. O. Y. SA, so sídlom K. I. 1, XXX XX O., Y. republika, konajúca prostredníctvom K. O. O. Y. SA, pobočka zahraničnej banky, T.: XX XXX XXX, so sídlom K., C. 2, zastúpenému Advokátskou kanceláriou G. E., s.r.o., so sídlom K., P. XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. júla 2018, č.k. 6C/15/2018-25 takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z m e ň u j e tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práv vyplývajúcich mu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 05.03.2018. Výrokom II. uložil žalobcovi, aby v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia podal žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 05.03.2018. Výrokom III. žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania spojených s nariadením neodkladného opatrenia v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 236 ods. 1, 2, §328 ods. 1, 2, § 239 ods.1, § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Konštatoval, že nariadiť neodkladné opatrenie možno v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy predbežných opatrení, koncepcia inštitútu neodkladných opatrení nie je nevyhnutne viazaná na konanie vo veci samej, ani na dočasný a provizórny charakter poskytnutej súdnej ochrany. V rámci civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov, a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Nebezpečenstvo hroziacej ujmy musí byť bezprostredné a konkrétne. Z charakteru neodkladných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie možno vydať len vtedy, ak sú osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorým poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Súd prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol bez výsluchu a bez nariadenia pojednávania vychádzajúc z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, doložených listín - potvrdenie o podaní trestného oznámenia na B. A. zo dňa 24.05.2018, emailovú komunikáciu so žalovaným a vyjadrenia protistrany. S prihliadnutím

na obsah návrhu, uvedené listiny a ich obsah, súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť pomery strán. Žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia má za to, že je potrebné uložiť žalovanému povinnosť "zdržať" sa výkonu práv mu vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 05.03.2018, aby nevznikla žalobcovi škoda. Žalobca podal trestné oznámenie na zaťa B. Z., nakoľko podľa jeho tvrdení v jeho mene uzavrel predmetnú zmluvu, na základe ktorej od neho žalovaný vymáha splátky úveru. Žalobca osvedčil základné skutočnosti odôvodňujúce opodstatnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a rovnako tiež preukázal nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá mu bez úpravy pomerov strán neodkladným opatrením hrozí. Obmedzenie žalovaného týmto neodkladným opatrením je primerané povahe uplatneného nároku. Súčasne súd uložil žalobcovi povinnosť, aby do 30-tich dní od nariadenia neodkladného opatrenia podal žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 05.03.2018 s tým, že ak uvedenú žalobu žalobca nepodá, súd aj bez návrhu neodkladné opatrenie zruší. Žalobca bol v konaní úspešný, súd mu preto podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko takto si nárok na náhradu trov konania uplatnil a takýto postup sa neprieči zákonu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že jednou zo základných podmienok, ktoré opodstatňujú vydanie neodkladného opatrenia, je jeho proporcionalita, t.j. posúdenie práv a oprávnených záujmov jednej aj druhej sporovej strany, kedy je nežiaduce, aby jednej sporovej strane bolo priznané právo v takom rozsahu, že znemožní ochranu práv a oprávnených záujmov druhej sporovej strany, proti ktorej neodkladné opatrenie, aj keď dočasnej povahy, smeruje. Vydaním neodkladného opatrenia súd uložil žalovanému absolútnu nemožnosť výkonu práv z Úverovej zmluvy. Dôvodil, že súd prvej inštancie mu odňal právo konať pred súdom a výrazne uprednostnil právo žalobcu pred ním ako veriteľom, ktorý poskytol spotrebiteľský úver a ktorý má nárok na zaplatenie dlžnej istiny s príslušenstvom. Dokonca aj za predpokladu prípadnej žalobcom namietanej neplatnosti Úverovej zmluvy žalovaný ako veriteľ má mať nárok v zákonom stanovenej premlčacej dobe uplatniť svoj nárok na súde, a to buď ako zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, alebo vydanie bezdôvodného obohatenia či inak právne kvalifikovaný nárok. Súčasne platí, že prípadnú platnosť či neplatnosť Úverovej zmluvy môže súd posúdiť aj ako prejudiciálnu otázku v rámci sporu o plnenie; taktiež, žalobca sa môže brániť v konaní o žalobe na plnenie námietkou prípadnej neplatnosti Úverovej zmluvy. Namietal, že súd prvej inštancie absolútne neprihliadol na skutočnosť, že výkon práv z Úverovej zmluvy znamená aj uplatňovať pohľadávku (právo na zaplatenie), ktorá je majetkovým právom a podlieha premlčaniu podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V porovnaní s dĺžkou a plynutím premlčacej doby (ktorá je ako všeobecná trojročná a pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia dokonca dvojročná subjektívna a trojročná objektívna), je reálne ohrozená jeho pohľadávka ako veriteľa z Úverovej zmluvy a v konečnom dôsledku aj jeho vlastnícke právo vo vzťahu k tejto pohľadávke, pričom žalobcovi je ako dlžníkovi poskytnutá väčšia, neprimeraná ochrana, najmä s prihliadnutím na iné zákonné možnosti obrany dlžníka (vrátane namietanej neplatnosti zmluvy v samotnom súdnom spore). Je potrebné prihliadať aj na fakt, že pod výkonom práv z Úverovej zmluvy sa rozumie aj podanie žaloby na súde. Avšak tým, že neodkladným opatrením má žalovaný uloženú povinnosť zdržať sa výkonu práv z Úverovej zmluvy, mu súd prvej inštancie fakticky odňal možnosť konať pred súdom. Vzhľadom na tieto skutočnosti vydanie takéhoto neodkladného opatrenia sa javí byť neprijateľné, brániace žalovanému uplatňovať svoje práva v súdnom konaní. Právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý súdny proces je pritom garantované Ústavou Slovenskej republiky (č. 460/1992 Zb. v platnom znení). Žalovaný namietal aj samotný výrok uznesenia, ktorým mu je uložená povinnosť akýmkoľvek spôsobom a voči komukoľvek zdržať sa výkonu práv z Úverovej zmluvy, čo v konečnom dôsledku znamená nemožnosť podať žalobu o zaplatenie dlžnej sumy nielen voči žalobcovi, ale aj voči akejkolvek tretej osobe; taktiež nemožnosť uplatniť nárok na náhradu škody v trestnom konaní a pod. Ide o neprípustný zásah do jeho práva na súdnu ochranu, do jeho vlastníckeho práva, nakoľko sa mu vydaním súdneho rozhodnutia v konaní o neodkladnom opatrení, bez riadneho dokazovania a súdneho sporu, znemožnilo uplatňovať práva z Úverovej zmluvy. Vydanie neodkladného opatrenia, ktorým sa veriteľovi ukladá povinnosť zdržať sa výkonu práv z Úverovej zmluvy, odporuje samotnej povahe postavenia veriteľa. Výkon práv z Úverovej zmluvy sa uplatňuje súdnou cestou, podaním žaloby na súde, preto o povinnostiach dlžníka (aj žalobcu) rozhoduje súd. Neodkladným opatrením nie je podľa neho možné všeobecne zakázať výkon práv z Úverovej zmluvy; prieči sa to základným princípom záväzkového práva a má za následok vznik situácie

ad absurdum, kedy je veriteľovi zakázané podať žalobu o zaplatenie dlžnej sumy na súde. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že súd prvej inštancie tým, že vydal neodkladné opatrenie, ktorým mu ako veriteľovi uložil povinnosť zdržať sa výkonu práv z Úverovej zmluvy, neprimerane zasiahol do právneho postavenia žalovaného ako veriteľa, odňal mu možnosť riadne a v súlade so zákonom svoju pohľadávku uplatňovať v súdnom konaní, čím v konečnom dôsledku umožnil vytvorenie nezvratného stavu v budúcnosti - premlčaniu pohľadávky. Všetky tieto dôvody svedčia o tom, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces (ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP); súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP); rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP); konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP). V nadväznosti na toto odvolanie žalovaný napadol aj výrok súdu prvej inštancie o práve žalobcu na náhradu trov konania voči nemu. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia. Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný bol kontaktovaný z jeho strany opakovane a bolo mu oznámené, že v danej veci je podané trestné oznámenie, ktoré bolo zaslané aj žalovanému. Napriek tomu žalovaný žalobcu kontaktoval dňa 04.06.2018 s cieľom vymôcť pohľadávku a podanie trestného oznámenia nebral na vedomie. Z tohto dôvodu sa žalobca obrátil na vecne a miestne príslušný súd, aby vydal neodkladné opatrenie. Uviedol, že sa snažil so žalovaným komunikovať mimosúdne. Súd prvej inštancie vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k návrhu, ktorý svoje právo využil. Nie je preto možné uvádzať, že sa žalovanému odňalo právo konať pred súdom. Žalovaný pokračuje vo vymáhaní svojej pohľadávky aj naďalej, zaslal žalobcovi výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 3.7.2018. Súd prvej inštancie svojím uznesením uložil povinnosť podať žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 05.03.2018 a to v lehote do 30 dní odo dňa doručenia uznesenia. Vzhľadom k dátumu podpisu tejto zmluvy má žalovaný podľa názoru žalobcu dlhú časovú lehotu na uplatnenie svojej pohľadávky. Vydaním neodkladného opatrenia ide o dočasné upravenie pomerov medzi stranami. Výklad žalovaného nie je správny, keď tvrdí, že žalobcovi bola poskytnutá neprimeraná ochrana. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/74/2017 zo dňa 31.10.2017. Ďalej uviedol, že ako poškodený je vystavený hrozbe majetkovej ujmy, keď si bude žalovaný uplatňovať svoju pohľadávku spojenú s úrokmi a zmluvnými pokutami. Situácia ho poškodzuje aj z toho hľadiska, že na základe tejto zmluvy je vedený ako dlžník žalovaného v Spoločnom registri bankových informácií. Na záver uviedol, že s odôvodnením žalovaného nesúhlasí a navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. Žalovaný v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že nie je správnym tvrdenie žalobcu, že žalovaný pokračuje vo vymáhaní svojej pohľadávky aj naďalej, s poukazom na výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 03.07.2018 (ktorá žalovanému ako dôkaz nebola doručená), keďže súd prvej inštancie napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nariadil povinnosť žalovaného zdržať sa výkonu práv vyplývajúcich mu zo zmluvy so žalobcom. Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky je datovaná dňom 03.07.2018 a uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bolo žalovanému doručené 06.07.2018, t. j. po predmetnej výzve.

5. Žalobca v písomnej duplike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že posledná korešpondencia od žalovaného je Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorou ho žalovaný informuje, že úver je mimoriadne splatný a vyzýva ho na úhradu dlhu vo výške 4.992,66,- Eur, čo považuje za pokračovanie vymáhania dlhu.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť z nasledovných dôvodov:

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenia.

8. Podľa § 325 ods. 1, 2 písm. d) CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Po preskúmaní návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia dospel odvolací súd k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť. Je síce pravdou, že žalobca v prejednávanej veci osvedčil, že medzi ním a žalovaným ako veriteľom existuje zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom je sporné, či ju uzatvoril žalobca alebo jeho zať, na ktorého podal trestné oznámenie pre trestný čin úverového podvodu. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že žalovaný od neho vymáha splátky úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ aj žalobca v odvolacom konaní predložil výzvu žalovaného zo dňa 03.08.2018 na zaplatenie sumy 4.992,66 eur so splatnosťou ihneď, pretože v opačnom prípade bude dlh vymáhať súdnou cestou, odvolací súd je toho názoru, že len zo samotnej výzvy nevyplýva hrozba závažnej ujmy pre žalobcu. Nie je preukázané, že by žalovaný viedol súdne, prípadne iné konanie na vymáhanie svojej pohľadávky. Z tohto teda vyplýva, že žalovaný v súčasnosti nedisponuje žiadnym exekučným titulom voči žalobcovi, pretože na to, aby ho získal by najprv muselo prebehnúť súdne konanie, v ktorom by si súd ako predbežnú otázku vysporiadaval práve to, či je platne medzi stranami sporu uzatvorená zmluva, od ktorej odvodzuje žalovaný svoje nároky na prípadné plnenie zo vzniknutej zmluvy.

10. Ako vyplýva z ustanovení CSP nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez takejto bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ohrozené, prípadne by bola ohrozená exekúcia. Preto je potrebné, aby boli aspoň osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Je potrebné teda vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená jedine za predpokladu, ak sa preukáže, že existencia takýchto konkrétnych úkonov strán sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže sa dôvodne obávať nenapraviteľnej, alebo ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu a je potrebné tieto tvrdenia aspoň osvedčiť do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia pred požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

11. Odvolací súd je toho názoru, že podaný návrh je potrebné považovať za predčasne podaný, pretože podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán, čo žalobca nespĺnil. Zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnutie bezodkladnej úpravy pomerov strán v prípade, že táto úprava je nevyhnutná z dôvodu reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia.

12. V prípade navrhovaného neodkladného opatrenia zo strany žalobcu potom je nutné ďalej konštatovať, že pokiaľ by súd vyhovel petíciu návrhu a zakázal žalovanému tak, ako požaduje žalobca uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania akýchkoľvek práv vyplývajúcich z predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere, znamenalo by to v konečnom dôsledku, že by súd zároveň týmto spôsobom zakázal žalovanému domáhať sa svojich práv na súde, kedy len v konaní vo veci samej a po vykonaní riadneho dokazovania možno osvedčiť, že žalobcom tvrdžený skutkový stav je správny a korektný v tom kontexte, že on žiadnu zmluvu o úvere so žalovaným neuzatvoril. Takýto zásah zo strany súdu formou navrhovaného neodkladného opatrenia by predstavoval neoprávnený zásah zo strany súdu vymykajúci sa zásade proporcionality. Odvolací súd však považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ sa žalovaný napriek začatému trestnému stíhaniu bude domáhať súdnou cestou zaplatenia svojej pohľadávky z úverovej zmluvy voči žalobcovi, žalobca si môže podať nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na ochranu svojich práv.

13. Rozhodovanie a rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možno považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konania podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru (II. ÚS 222/04, II. ÚS 37/00, II. ÚS 46/00). Predpokladom pre záver o porušení základných práv a slobôd je také porušenie, ktoré nie je napravitel'né, alebo odstrániteľné činnosťou všeobecných súdov pred začatím konania alebo v konaní vo veci samej. Neodkladným opatrením však nemožno zasiahnuť do zákonom chránených práv osoby, voči ktorej sa uplatňuje vydanie neodkladného opatrenia neprimeranou mierou. Nenakladanie s vecami a právami, zákaz disponovania nimi je nesporne zásahom do vlastníckeho práva ako aj iných ústavou zaručených práv. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere. Ústavou zaručené práva treba rešpektovať aj pri nariadení neodkladného opatrenia. Preto je nevyhnutné venovať zvýšenú pozornosť pred nariadením neodkladného opatrenia aj tomu, či nenakladaním s vecami alebo právami nedochádza k zásahu do vlastníckeho práva žalovaného nad nevyhnutnú mieru. Charakteru neodkladného opatrenia okrem iného patrí aj dočasnosť, pričom zásah do práv dotknutého účastníka musí byť primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov. Rovnako musí byť aj primeraná eventuálna ujma, ktorá vzniká dotknutému účastníkovi. Ustanovenie § 123 Občianskeho zákonníka vymedzuje práva vlastníka s tým, že vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody, úžitky a nakladať s nimi s tým, že pokiaľ sa žalobca domáha v prejednávanej veci zakázať žalovanému akýmkoľvek spôsobom nakladať s jeho pohľadávkou, je nutné konštatovať, že oprávnenie s vecou nakladať a disponovať s ňou je veľmi široké. Predstavuje základ pre realizáciu hospodárskych hodnôt iným spôsobom, než užívaním a spotrebou. Oprávnenie s vecou nakladať sa naplňa právnymi úkonmi, najmä zmluvami, jednostranným právnymi úkonmi, závetom. Obsahom vlastníckeho práva je rovnako oprávnenie vec užívať s tým, že pojem disponovať, teda nakladať s vecou je odlišným pojmom od oprávnenia vec požívať, resp. používať ju na individuálnu alebo podnikateľskú potrebu.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k tomu záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť podľa § 388 CSP a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

15. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).